

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ

за периода 22 юли - 31 декември 2011 година

2.2. Функционална валута и валута на представяне на финансовия отчет

Функционална валута е валутата на основната икономическа среда, в която едно лице функционира и в която главно се генерират и изразходват паричните средства. Тя отразява основните сделки, събития и условия, значими за Предприятието.

Предприятието води счетоводство и съставя финансов си отчет в националната валута на Република България – български лев, възприет от Предприятието като функционална валута. От 01 юли 1997 год. левът е фиксиран към германската марка в съотношение 1:1, а с въвеждането на еврото като официална валута на Европейския съюз - към еврото, в съотношение 1: 1.95583.

Настоящият финансов отчет е изготвен в хиляди лева.

2.3. Счетоводни предположения и приблизителни счетоводни оценки

Приложението на НСФОМСП изисква от Ръководството да направи някои счетоводни предположения и приблизителни счетоводни оценки при изготвяне на финансовия отчет, с цел определяне стойността на някои активи, пасиви, приходи и разходи. Те се извършват въз основа на най-добрата преценка на Ръководството, базирана на историческия опит и анализ на всички фактори, оказващи влияние при дадените обстоятелства към датата на изготвяне на финансовия отчет. Действителните резултати биха могли да се различават от представените в настоящия финансов отчет.

3. Дефиниция и оценка на елементите на счетоводния баланс и отчета за приходите и разходите

3.1. Нетекущи (дълготрайни) материални и нематериални активи

Дълготрайни материални и нематериални активи се признават като първоначално се оценяват по цена на придобиване, която включва покупната цена, мита и невъзстановими данъци, както и всички преки разходи за привеждането на актива в работно състояние и на мястото за предвидената му от Ръководството употреба. Предприятието е определило стойностен праг от 700 лв., под който придобитите активи независимо, че притежават характеристиката на дълготраен актив, се отчитат като текущ разход в момента на придобиването им.

След първоначалното им признаване от 01 януари 2008 год. всички дълготрайни материални и нематериални активи се отчитат по цена на придобиване намалена с размера на начислената амортизация и евентуални загуби от обезценки (виж също приложение 6).

Последващи разходи се капитализират в стойността на актива, само ако отговарят на критериите за признаване на дълготраен актив. Всички други последващи разходи се признават текущо в отчета за приходите и разходите в годината, през която са възникнали.

Амортизацията се начислява на база на определения полезен живот, като последователно се прилага линейният метод. Амортизацията се начислява в отчета за приходите и разходите за текущия период .